

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. januar 2004

Torsdag den 22. januar 2004 kl. 17.30

Dagsorden:

- 48/04 Indkaldelse af stedfortræder
- 7/04 Medlemsforslag vedrørende finansiering af delvis genopretning af Holmen samt fældning af døde træer på Holmens Idrætsanlæg
- 2/04 Bellevue Strandparks budget for 2004
- 14/04 Ændring af styrelsesvedtægten for Folkeskolen
- 22/04 Udpegning af valgbestyrelsesformand til valgbestyrelsen for en ny vesterbroskole
- 17/04 Praksisplan for almen praksis - kapacitetsplan
- 18/04 Københavns deltagelse i fjerde fase af World Health Organisation's (WHO) Sund By Netværk 2004 - 2007
- 12/04 Udpegning til bestyrelsen for "Skole- og behandlingshjemmet Egelundshuset "
- 8/04 Overtagelse af grundejernes renholdelsesopgave på fortove
- 11/04 Renovering af telefonkiosken på Christianshavns Torv
- 21/04 Helhedsorienteret byfornyelse ved Blågårds Plads-kvarteret - honorar til Byfornyelse København
- 10/04 Kapitalbevilling til renovering af Ramsø kildeplads
- 20/04 Københavns Kommunes deltagelse i Skævinge Vandsamarbejde
- 24/04 Ændring af regulativ om erhvervsaffald
- 23/04 Berigtigelse af gastaksterne for KE i 2004
- 25/04 Medlemsforslag om udviklingen af Eksempelprojektet i Valby
- 26/04 Medlemsforslag om samling af kommunens integrationsopgaver
- 27/04 Røking i udvalg
- 28/04 Røking i udvalg
- 29/04 Røking i udvalg
- 30/04 Røking i udvalg
- 31/04 Røking i udvalg

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg skal indledningsvis sige, at jeg har modtaget afbud fra borgmester Søren Pind, Tanwir Ahmad, Michael Rosenmark, Thor Buch Grønlykke samt Karen A. Hækkerup.

Der er udsendt en dagsorden med 16 sager, og herudover har jeg modtaget 6 sager til behandling uden for dagsordenen, og alle disse sager omhandler røking i udvalg og indkaldelse af stedfortrædere. Sagerne kan efter forsamlingens godkendelse optages på dagsordenen.

Oversigten over sagerne uden for dagsordenen er sammen med en revideret dagsorden, hvor sagerne er indplaceret i den korrekte rækkefølge, omdelt på pladserne. Jeg skal høre om der er bemærkninger til denne reviderede dagsorden? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så er dagsordenen godkendt.

Jeg skal gøre opmærksom på, at der i sekretariatet stadig er mulighed for at afhente et eksemplar af Strukturkommissionens rapport, ikke alene sammenfatningen, men også bilagene. Der er også mulighed for at få transportmateriel til det, når man går hjem i aften. Men der er ingen læsevejledning og sådan set heller ikke noget konklusionsnotat.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. januar 2004

1) BR 48/04. Indkaldelse af stedfortræder

Godkendelse i henhold til lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af stedfortræder for Karin Nørgaard (V) som på grund af sygdom vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 22. januar 2004 og indtil videre (dog mindst en måned). 1. stedfortræder Annette Engell indkaldes.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg har fået oplyst, at Annette Engell vil blive lidt forsinket, så vi må vente med at byde hende velkommen til endnu en periode her i Borgerrepræsentationen.

2) BR 7/04. Medlemsforslag vedrørende finansiering af delvis genopretning af Holmen samt fældning af døde træer på Holmens Idrætsanlæg (stillet af Mona Heiberg, A)

Indstilling om, at udgifterne på 1,34 mio. kr. som Københavns Kommune skal bidrage med i 2004, finansieres af den pulje på 10 mio. kr., som i budget 2004 er afsat til vedligeholdelse af KI's idrætsfaciliteter. Puljen er afsat under Økonomiudvalget, at der fra samme pulje også afsættes 135.000 kr. til fældning af døde træer på Arsenalvej, således at brugerne atter trygt kan benytte Holmens Idrætsanlæg, samt at udgifter i 2005 på 0,66 mio. kr. forudsættes afholdt inden for den udgiftsramme som Borgerrepræsentationen beslutter for Kultur- og Fritidsudvalget.
(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt uden afstemning.

3) BR 2/04. Bellevue Strandparks budget for 2004

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen godkender budgetforslaget for I/S Bellevue Strandpark for 2004.
(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

4) BR 14/04. Ændring af styrelsesvedtægten for Folkeskolen

Indstilling om, at forslag til ændringer til Styrelsesvedtægt for Folkeskolen i Københavns Kommune med bilag godkendes, samt at Uddannelses- og Ungdomsudvalget bemyndiges til fremover at foretage konsekvensrettelser i forhold til ændret lovgivning.
(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. januar 2004

5) BR 22/04. Udpegning af valgbestyrelsesformand til valgbestyrelsen for en ny vesterbrokole
 Indstilling om, at Borgerrepræsentationen udpeger en borgerrepræsentant som valgbestyrelsesformand til valgbestyrelsen for den ny vesterbrokole.
 (Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage navnet.

=====

6) BR 17/04. Praksisplan for almen praksis - kapacitetsplan

Indstilling om, at kapacitetsplan for almen praksis godkendes, at der pr. 1. april 2004 nedsættes yderligere to nye læger, samt at nedsættelsen af nye læger og anmodning om flytning af praksis administreres ud fra de nuværende fem praksisområder.
 (Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Lise Helweg (V): Venstre vil i denne sag om praksisplan bare tilkendegive, at vi stemmer for det 1. »at«, og at vi stemmer for det 2. »at«.

Men for så vidt angår det 3. »at«, mener Venstre ikke, at der skal administreres ud fra fem områder ... (*Mikrofonen afbrudt*) ... to nye praktiserende læger ... mere i København, og vi mener, at det kan være en god start på at sige, at de skal have lov til at nedsætte sig i hele området og ikke skal være afhængige af et bestemt område. Det kan måske ikke overraske denne forsamling, at vi også er liberalt indstillet i forhold til lægernes virke.

Det betyder så selvfølgelig i denne sag, at vi vil stemme imod det 3. »at«, og det betyder igen, at jeg gerne vil anmode om delt afstemning.

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø:** Jeg vil til almindelig oplysning fortælle, at de to ekstra læger, der er tale om, kan nedsættes som en konsekvens af den demografiske udvikling, så derfor vil der ikke være ekstra omkostninger forbundet med det ud over dem, der er direkte demografiahængige.

Det andet er, at Samarbejdsudvalget for almen praksis anbefaler den ekstra kapacitet i form af to nye læger tilføres dér, hvor der er flest borgere tilmeldt de praktiserende læger. Det er også sådan, at den vurdering kan vi løbende foretage, også selv om vi beslutter os for at bruge denne distriktsopdeling med de fem distrikter. Så vi kan i en periode faktisk flytte læger fra ét distrikt til et andet, hvis det viser sig, at behovet opstår.

Faktisk er der ikke den store forskel i praksis fra det, Lise Helweg efterlyser. Det er et arbejdsredskab at arbejde på denne måde, at man tager udgangspunkt i, hvor efterspørgslen er, når vi planlægger. Så vi er gået lidt forud for den måde, læger vil agere på, og den måde, som befolkningen har behov på.

Lars Engberg (A): Jeg vil meget anbefale, at vi følger indstillingen.

Jeg har to synspunkter i den forbindelse, og det ene er, jeg ved ikke, hvordan formalia er, men i realiteternes verden er det her et spørgsmål, man taler om i samarbejdsudvalget, det vil sige, at det er et forhandlingsspørgsmål mellem lægerne, som jo er et liberalt erhverv, og arbejdsgiveren, som er Københavns Kommune.

Det er noget, man taler sig til rette om, og derfor behøver man selvfølgelig ikke nødvendigvis at stemme for det sådan gummistempelagtigt fra kommunens side, men omvendt må man sige, at hvis vi stemmer for noget andet end det, man er blevet enig om i samarbejdsudvalget, så er det, man reelt gør, at man beder borgmesteren og kommunen om at gå tilbage og forhandle endnu en gang. Det er ikke sådan, at det, vi stemmer om her, i realiteternes verden så bliver gennemført, men det er et påbud om at gå tilbage og forhandle om igen. Det er det ene, jeg vil sige.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. januar 2004

Det andet, jeg vil sige, er, at det der med distrikter er noget vanskeligt noget, fordi hvis man har for mange distrikter, sådan som vi havde tidligere, ja, så indskrænker man jo borgernes valgmulighed, så kan man jo kun vælge sin praktiserende læge inden for et relativt lille område. Men hvis man slet ikke har distrikter, så udvider man lægernes nedsættelsesret, så kan de placere deres praksis hvor som helst i kommunen.

Hvis man ikke har en eller anden rimelig balance, dvs. et rimeligt antal distrikter, ja, så kunne jeg frygte, at ganske mange læger ville placere sig måske i Indre By eller Østerbro, og det kunne føre til i virkeligheden, at mange borgere får meget langt til den praktiserende læge. Hvis ikke vi på en eller anden måde har sikret et mønster, som sikrer en vis geografisk spredning af, hvor de praktiserende læger nedsætter sig med deres praksis, og det kan man gøre ved at inddеле i distrikter, ja, så har man efter min opfattelse et problem. Så jeg vil anbefale, at vi støtter indstillingen.

Carl Christian Ebbesen (O): Det, der bringer mig herop, er ikke så meget planen her, men det er mere diskussionen af, om vi har læger nok i København. Også hvis man kigger på den undersøgelse, som er i indstillingen, så er der åbenbart mange læger, som arbejder utrolig meget.

Det er også træls som borger i København at fornemme, når man kommer til lægen, at der ikke er ordentlig tid til at få den behandling, som man egentlig har krav på. Jeg synes, at man, når man nu en gang skal kigge på det her igen, så skal kigge på, om ikke man kunne udvide antallet af læger i stedet for blot de to, som er på denne her gang.

Lise Helweg (V): Venstre er lodret imod, at det liberale erhverv, som læger er, ikke selv kan vælge, hvor de vil nedsætte sig. Læger er jo ikke dummere end andre virksomheder, end at de selvfølgelig vil finde ud af at nedsætte sig der, hvor underlaget for deres virksomhed er. Det behøver de faktisk ikke kommunen til at bestemme.

Jeg vil da anbefale, at man ser så liberalistisk på det i denne Borgerrepræsentation, så man kan give folk deres egen myndighed til at nedsætte sig, hvor de vil, og selv finde ud af, hvor deres arbejdsgrundlag er.

Så jeg har ikke noget imod, at det går tilbage i samarbejdsudvalget, og det skal op igen. Det vil faktisk passe mig og Venstre udmærket.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det borgmester Inger Marie Bruun-Vierø i 2. runde.

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø**: Jamen hele diskussionen om praktiserende lægers tilgængelighed, som Carl Christian Ebbesen rejser, er jo vanvittig interessant, fordi borgerne har en fornemmelse af – jeg er lige ved at sige noget, som Carl Christian Ebbesen burde høre ... det handler om den samlede kapacitet af læger i almen praksis. Min pointe er, at borgerne har en fornemmelse af, at der faktisk mangler læger. Men det handler jo om deres tilgængelighed, at deres åbningstid kun er kl. 8-16, og at man stort set kun kan komme igennem pr. telefon kl. 8-9. Det giver den der oplevelse af, at der er for få læger.

Virkeligheden er, at der har været en undersøgelse, der handler om praktiserende lægers arbejdstid, og den ligger i gennemsnit næsten på det, der hedder almindelig arbejdstid, altså 37, 38, 39 timer om ugen, og der er stort set ingen akademikergrupper i øvrigt, der har så lav en arbejdstid. Det er jo, fordi læger har alle mulige andre bibeskæftigelser.

Jeg tror mere, det som sagt handler om tilgængeligheden, hele det her spørgsmål, og det er noget, jeg synes er utrolig vigtigt, og som jeg vil prøve at håndtere i nogle andre sammenhænge, bl.a. i forbindelse med drøftelser af sundhedscenteroverenskomster. Så jeg er meget enig i problemstillingen, men vi får den ikke løst ved at udvide praksis med yderligere to læger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. januar 2004

I forhold til Lise Helwegs betragtninger om, at læger er et liberalt erhverv: Ja, det er de jo i princippet, men de har en adfærd, som om de var lønmodtagere. De er 100 pct. offentligt finansierede. Så mit udgangspunkt i forhold til lægerne er at få tilskyndet til en adfærd, der tager hensyn til borgerne.

Når det nu er skruet sammen på den måde, at man tilføjer en ekstra kapacitet der, hvor der er flest borgere tilmeldt de praktiserende læger, så synes jeg, vi har taget højde for det problem, som også bliver anført fra Lise Helwegs side, og som jeg synes er væsentligt, for selvfølgelig skal der være læger dér, hvor borgerne ønsker at tilmelde sig.

Jeg ved så også netop i praksis, at man kan flytte over distriktet, hvis det viser sig, at efterspørgslen er større i ét distrikt i forhold til et andet distrikt. Så det er ikke en cementeret løsning, vi laver i dag. Det er noget, der kan blive udsat for nogle løbende drøftelser.

Lars Engberg (A): Det bliver meget kort, fordi borgmester Inger Marie Bruun-Vierø har stort set sagt, hvad jeg vil sige. Men jeg kan forstå, at det ligger Venstre meget på sinde at beskytte den valgfrihed osv., som 300 praktiserende læger i København har.

Men som Inger Marie Bruun-Vierø også har været inde på det, så er det her offentligt finansieret, og når vi overhovedet drøfter det her, så er det, fordi vores opgave jo er at tænke på, hvad der kommer 500.000 københavnere til gode, og ikke 300 læger, og hvis der er konflikter i den situation, så vælger vi altså at tage hensyn til de 500.000 borgere og ikke til de 300 læger.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det 3. runde.

Lise Helweg (V): Jeg mener jo ikke, at det at lægerne selv kan vælge, hvor de vil nedsætte sig, skulle gøre, at vores borgere ikke bliver serviceret. Selvfølgelig bliver de serviceret lige så godt på den måde.

Så vil jeg sige med hensyn til tilgængelighed, at jeg tror, at det, at lægerne selv kan beslutte, hvor de vil nedsætte sig, eksempelvis vil medføre, at de også ydede den større service til borgerne, at de var lettere at komme i forbindelse med, hvis de var interesserede i at få nok underlag, så de kunne leve af det.

Jeg tror, konkurrencemomentet i et hjørne, hvor det er halvt privat og betalt af myndighederne, ikke skal være afgørende for, at man ikke kan få konkurrencemomentet ind i sagen.

Indstillingens 1. og 2. at blev godkendt med 49 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, D, F, O, V og Ø.

Indstillingen 3. at blev godkendt med 40 stemmer imod 9.

For stemte: A, B, C, D, F, O og Ø.

Imod stemte: V.

Indstillingen var hermed godkendt.

7) BR 18/04. Københavns deltagelse i fjerde fase af World Health Organisation's (WHO) Sund By Netværk 2004 - 2007

Indstilling om, at København deltager i fjerde fase af WHO's internationale Sund By Netværk. (Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. januar 2004

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal lige for god ordens skyld gøre opmærksom på, at udgiften til deltagelse, som fremgår af indstillingens afsnit om økonomi, vil blive afholdt inden for Sundheds- og Omsorgsudvalgets ramme.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

8) BR 12/04. Udpegning til bestyrelsen for "Skole- og behandlingshjemmet Egelundshuset "

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen udpeger et medlem til bestyrelsen for "Skole- og behandlingshjemmet Egelundshuset", samt at bestyrelsesmedlemmet udpeges af lille valggruppe blandt politikere (partimedlemmer), som ikke samtidigt er medlem af Borgerrepræsentationen. (Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage navnet.

=====

9) BR 8/04. Overtagelse af grundejernes renholdelsesopgave på fortove

Indstilling om, at overtage grundejernes renholdelsesopgave på fortovene i Indre By samt på fortovene på forretningsgaderne i brokvartererne, når de eksisterende kontrakter udløber, hvorefter kontrakterne sendes i udbud.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Mikkel Warming (Ø): Denne lille – gode – sag handler grundlæggende om at få gjort bedre rent på fortovene, idet det har vist sig, at det private initiativ, grundejerne, ikke har hjulpet/bidraget til verdens bedste renholdelsesstandard. Det er derfor et stort flertal i Bygge- og Teknikudvalget har sagt ja til forvaltningens indstilling om, at kommunen skal overtage renholdelsesopgaven på fortovene i Indre By og forretningsgaderne i brokvartererne.

Derfor er det en lille bitte smule irriterende, at der desværre var et flertal i udvalget for at udsætte en bedre renholdelsesstandard på en række fortove, idet man vedtog et forslag fra borgmester Søren Pind om, at det først skulle ske, efterhånden som kontrakterne på renholdelsen i diverse distrikter udløb, i stedet for at gøre, som forvaltningen foreslog, nemlig overtage pr. 1. januar 2005.

Fordi vi ønsker rene fortove så hurtigt som muligt, skal jeg på vegne af Enhedslisten og SF derfor stille et lille ændringsforslag, nemlig at overtagelsen af grundejernes renholdelsesopgave på de fortove, der nu er nævnt i indstillingen, træder i kraft 1. januar 2005.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:

"Forslaget om at overtage grundejernes renholdelsesopgave på fortovene i Indre By samt på forretningsgader i brokvartererne, jf. bilag 1 og 2, træder i kraft 1. januar 2005."

Ændringsforslaget blev forkastet med 33 stemmer imod 14.

For stemte: F og Ø.

Imod stemte: A, B, C, O og V.

Indstillingen – som anbefalet i Bygge- og Teknikudvalget – blev herefter godkendt med 35 stemmer imod 12.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 22. januar 2004**

For stemte: A, B, F, O og Ø.**Imod stemte: C og V.****10) BR 11/04. Renovering af telefonkiosken på Christianshavns Torv**

Indstilling om, at telefonkiosken på Christianshavns Torv renoveres som beskrevet i nærværende indstilling, samt at der gives en anlægsbevilling på kr. 750.000 til konto 2.22.3 (vejanlæg) på Vej & Parks anlægsramme til renoveringsprojektet.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.**11) BR 21/04. Helhedsorienteret byfornyelse ved Blågårds Plads-kvarteret - honorar til Byfornyelse København**

Indstilling om, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at udbetale honorar til Byfornyelse København for udarbejdelse af program for helhedsorienteret byfornyelse ved Blågårds Plads-kvarteret, hvorved sagen afsluttes.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.**12) BR 10/04. Kapitalbevilling til renovering af Ramsø kildeplads**

Indstilling om, at der gives Københavns Energi en anlægsbevilling på 28 mio. kr. til modernisering af Ramsø kildeplads og modernisering af rørføringen fra kildepladsen til værket ved Lejre. Der anvises kassemessig dækning på rådighedsbeløbet 1.04.3 Vandforsyning.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.**13) BR 20/04. Københavns Kommunes deltagelse i Skævinge Vandsamarbejde**

Indstilling om, at Københavns Kommune v/ Københavns Energi sammen med Skævinge Kommune og private vandværker i Skævinge Kommune stifter "Skævinge Vandsamarbejde".

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.**14) BR 24/04. Ændring af regulativ om erhvervsaffald**

Indstilling om, at udkast til regulativ om ændring af regulativ for erhvervsaffald i Københavns Kommune godkendes.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. januar 2004

Indstillingen blev godkendt.

=====

15) BR 23/04. Berigtigelse af gastaksterne for KE i 2004

Indstilling om, at gastaksterne for KE i 2004 korrigeres i overensstemmelse med det optrykte bilag. (Økonomiforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt.

=====

16) BR 25/04. Medlemsforslag om udviklingen af Eksempelprojektet i Valby

(Stillet af Jens Kjær Christensen, Mikkel Warming, Per Bregengaard, Bente Møller og Rikke Fog-Møller (alle Ø)):

Enhedslisten foreslår,

at BR drøfter udviklingen af Eksempelprojektet i Valby,

at BR evt. beslutter at nedsætte en politisk følgegruppe med repræsentanter fra alle partier i forsamlingen.

Jens Kjær Christensen (Ø): Det ville være meget deprimerende, hvis alle de, der har deltaget i udviklingen af Eksempelprojektet og specielt politikerne, når Eksempelprojektet en dag var udfoldet og stod færdigt, løb skrigende derfra og ikke ville vedkende sig indholdet, resultatet.

Det ville være nedslående, hvis man ikke kunne gennemføre de forudsætninger om at skabe en kvalitativ byudvikling, hvis det ikke kom til at holde stik, og det ville være totalt ødelæggende for de bestræbelser, der igennem flere år nu har været på at demokratisere beslutningerne i denne kommune.

Eksempelprojektet har som udgangspunkt haft åbenhed, dialog og borgerinddragelse, samtidig med den klare hensigt at opnå en høj grad af kvalitet i det, der skulle blive til resultatet.

For os har det været klart igennem længere tid, at billedlig talt, kæden var hoppet af. Det har været helt tydeligt, at der har været manglende sammenhængskraft, der har været for lavt informationsniveau. Det gælder også i forhold til borgerrepræsentationsmedlemmerne.

Vi og jeg har ikke tænkt os, at det her er et pege finger-møde, hvor man skal fordele ansvar osv. og sige: Det er også dem og dem i den forvaltning, der er så og så dumme. Jeg kan godt deltage i det, hvis det er det, men det er ikke det, der er vores hensigt her. Det er simpelt hen at komme videre og få kæden på igen og projektet op på sporet og selvfølgelig sikre, at det bliver gennemført og bliver en succes.

Jeg kan nævne, hvad nogle ved, at der jo er flere af de konkrete detaljesager, Eksempelprojektet indeholder, som vi om ganske kort tid bliver præsenteret for her i Borgerrepræsentationen.

Bygge- og Teknikudvalget bliver i næste uge præsenteret i den vestlige del, det, vi vil kunne kalde den kommunale del, for et tillæg til lokalplanen, det såkaldte optionsareal.

Økonomiudvalget er blevet præsenteret i den uge, vi er på vej ud af, for et stykke rødt papir, som handler om en tillægsaftale i forhold til den østlige del af området, og de to ting kommer vi om ganske kort tid til at diskutere meget indgående og i detaljer.

Jeg vil godt have lov at nævne en tredje ting. Vi har prøvet mange gange og stadig væk uden held og uden succes – vi håber, vi får det nu, når dette forslag bliver vedtaget – det er hele problematikken om at udvikle, udarbejde en trafikplan for området. Hver gang vi har stillet forslaget, er det blevet stemt ned, og undskyld mig, jo tættere vi kommer på realiseringen af Eksempelprojektet, så presser det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. januar 2004

jo en lille smule at se, jamen hvordan skal trafikken overhovedet afvikles i et område, som i forvejen er ekstremt sammenklemt, for at sige det pænt.

Man skulle være hjernedød, hvis man ikke tog imod den opfordring fra os om at tage den diskussion seriøst og komme i gang med en planlægning. Det er jo ikke, fordi komponenterne for så vidt ikke ligger på bordet i forvejen, så det er bare med at komme i gang.

Vi har foreslået, at der skal nedsættes en politisk følgegruppe. Hvorfor det? Jo, for det er faktisk sådan i dag, at det er Borgerrepræsentationen, der har ansvaret for færdiggørelsen af Eksempelprojektet. Vi kunne snakke om delt ansvar, dengang bydelsrådet eksisterede, men sådan som grundlaget er i dag, er der ingen tvivl om, at det er Borgerrepræsentationen, og det ansvar må Borgerrepræsentationen selvfølgelig tage på sig og følge op.

Hvis overborgmesteren eller andre måtte have et andet forslag til, hvordan man skal organisere det, så er vi da åbne over for det. Vi har bare foreslået en politisk følgegruppe, som ikke får kompetence. Det er som et af de mange andre debatfora, vi har i øjeblikket i kommunen, hvor folk vader op og ned til overborgmesteren og snakker om det ene og det andet, men det handler om at forsøge at tvinge forvaltninger selvfølgelig til at arbejde sammen. Det handler også om at forsøge at finde kompromiser og løsninger dér, hvor der pludselig opstår nye situationer, som ikke er kendte. De personer i denne forsamling, der også kender det røde papir – som jeg ikke skal omtale i øvrigt indholdet af – ved udmærket, at der kan opstå meget interessante situationer her.

Vi håber, at partierne i aften bider til bollen og ikke udsætter realiseringen af, at Borgerrepræsentationen opfører sig ansvarligt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg vil sige, at da jeg hørte første gang om forslaget fra Enhedslisten om nedsættelse af en politisk følgegruppe, det ved Jens Kjær Christensen, så overraskede det mig lidt. Altså begrebet politiske følgegrupper, det gælder her og vel også i en række andre politiske forsamlinger, udspringer normalt af politiske aftaler, der skal udmøntes hen ad vejen. Efter drøftelser fører det normalt til et forlig, og de, der støtter forliget, laver så en følgegruppe, hvor man drøfter implementeringen.

Jens Kjær Christensen kan huske, at det opfordrede jeg meget til, at Enhedslisten fik lavet, dengang man i Folketinget lavede den store aftale, den store beslutning om nationaliseringen af Københavns Havn, at man lige sikrede sig, at man fik lavet en politisk følgegruppe på det. Derfor er der omkring en række aftaler i København etableret politiske følgegrupper.

Jeg vil godt sige, at det forløb har været lidt anderledes. Der har været et kæmpemæssigt forarbejde til Eksempelprojektet mellem forvaltninger, i den enkelte forvaltning og i særlig grad mellem forvaltningerne, også enkeltforvaltninger, og det daværende Valby Bydelsråd. Det førte til, da vi her i forsamlingen i oktober 2001 behandlede sagen, at så tiltrådte vi enstemmigt den indstilling og det projekt, Eksempelprojektet havde ført til.

Jeg vil godt sige, at jeg oplever også, at det samspil, der har været mellem forvaltningerne og Valby Lokaludvalg, har haft en udmærket form. Jeg skal være en af de første til at beklage, at diskussionen om bebyggelsen i nærheden af skolen, som jeg tror er det, der er den direkte anledning til forslaget, som vi drøfter nu, ikke har kunnet løses i enighed. Der tror jeg ikke, at en politisk følgegruppe i den sammenhæng ville have gjort forskel.

Jeg tror, at der fortsat vil være behov for løbende orientering om det samlede Eksempelprojekt, når der sker noget nyt. Det vil jeg gerne tage initiativ til, og det vil så også kunne være grundlag for drøftelser, for partierne til at tage initiativ til andre drøftelser, hvis man finder behov for det.

Jeg vil også godt sige, at hvis der skal være et forum, hvor samtlige partier er repræsenteret, og det skal have et lidt kraftigere mandat bag sig til at foretage de tværsektorielle drøftelser, at jeg anser Økonomiudvalget, som har alle partier repræsenteret, for et udmærket forum.

Min antagelse vil være, at de forvaltninger, der i særlig grad har været involveret i dette projekt, at der vil de partier vælge at sende de personer, som er borgmestre. Jeg vil gå ud fra, at min gruppe vil

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. januar 2004

bede mig om at deltage i sådan et arbejde. Jeg ville skyde på, at for så vidt angår det, der vedrører sundheds- og omsorgsforvaltningens arbejde derude i området, så ville Den Radikale Gruppe vel vælge at indstille Inger Marie Bruun-Vierø, og sådan også på andre felter.

Jeg vil også synes omkring den der skoleproblemstilling, Jens Kjær Christensen, at det ville være hensigtsmæssigt, om skoleborgmesteren, U & U-borgmesteren, var en del af den diskussion. Så kunne der jo være god mulighed for at få den tværgående diskussion.

Jeg vil gøre det, at jeg vil bede forvaltningerne om, hvis man ikke tiltræder det forslag fra Jens Kjær Christensen, at sætte denne sag om Eksempelprojektet på dagsordenen på et af de allerførste møder i Økonomiudvalget, således at forvaltningen kan give en redegørelse for forløbet, og vi kan få det tværgående input til den der diskussion.

Jeg vil godt sige, at sagen er reelt den, at de mange delprojekter, som tilsammen udgør Eksempelprojektet, hver især er kommet så langt, at der ikke er så forfærdelig meget tilbage at drøfte:

1. En ibrugtagning af Hoffmanns Minde til fritidshjem og fritidsklub skete i foråret 2003, et element.

2. Skolen i Ovnhallen er i fuld gang med at blive bygget og bliver indviet til efteråret.

3. Når det gælder optionsarealet og en realisering af vinderprojektet i arkitektkonkurrencen, så får vi jo, som Jens Kjær Christensen også sagde, meget snart lejlighed til her i salen at behandle et forslag til lokalplan.

4. Prøvehallen, som er et centralt element, forventes ibrugtaget som idræts- og kulturcenter i begyndelsen af 2005.

5. I 2003 er der jo bevilget penge til omlægning af pladsen Valby Tingsted, en realisering, som jo afventer en færdiggørelse af TK's byggeri på Tingstedgrunden.

6. Og som det sidste punkt, og det er jo rigtigt, som Jens Kjær siger, at der blev behandlet på rødt papir en sag i Økonomiudvalget her forleden, og der kan jeg oplyse, uden at det går på kanten af det røde papir, at økonomiforvaltningen har forhandlet ejendomsoverdragelser med TK, hvilket vil kunne sikre TK's fortsatte mulighed for at realisere det projekt, der hedder Valby Tårne. Som sagt vil en aftale blive forelagt på lukkede dagsordener her i den kommende tid, henholdsvis den 20. januar og den 5. februar, og som sagt på rødt papir.

Så mit bud skal være, at det, der vedrører det indholdsmæssige, sætter jeg på dagsordenen på et af de førstkomende økonomiudvalgsmøder, hvor samtlige partier deltager, fordi de sidder for nogle vedkommende flere medlemmer af det pågældende udvalg.

Charlotte Wieth-Klitgaard (F): I SF synes vi, det er et vældig godt medlemsforslag, som Ø har stillet.

Som overborgmesteren rigtigt siger, så er der kutyme for, at vi i forbindelse med større politiske aftaler ved budgettet laver følgegrupper. Det gør vi selvfølgelig for at sikre den bedste implementering af de aftaler, vi har lavet.

Skulle vi så ikke også gøre alt, hvad vi kan for at sikre, at Eksempelprojektet får den bedst mulige implementering, fordi der, som overborgmesteren også rigtigt siger, har været et kolossalt forarbejde? Og hvorfor tabe tempo eller gøre noget forkert her til sidst?

Det er ikke første gang, vi her i Borgerrepræsentationen har diskuteret dårlig koordinering mellem udvalg eller mangel på samarbejde. Et så stort projekt bør sikres det bedst mulige ejerskab, et bredt ejerskab. Vi synes ikke nødvendigvis, at det er Økonomiudvalget, der kan sikre det ejerskab. Tværtimod, vi synes, at man skal bruge de kompetencer, der er, og sikre det tværgående samarbejde ved at have medlemmer af forskellige udvalg til at sidde i denne følgegruppe. Vi synes, vi skylder Eksempelprojektet det.

Når overborgmesteren siger, vi er så langt i processen, så det næsten ikke kan betale sig, så opremser han efterfølgende alle de ting, vi samtidig skal til at tage beslutning om. Så jeg synes ikke, det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. januar 2004

er for sent. Vi kan måske ærgre os over, vi ikke gjorde det fra starten, men det skal da ikke forhindre os i at gøre det nu..

Klaus Bondam (B): Det Radikale Venstre støtter grundlæggende og i princippet Enhedslistens udspil, Enhedslistens medlemsforslag.

Eksempelprojektet burde og bør være et verdensklasseeksempel på en sammenhængende bymæssig udvikling med en skøn blanding af boliger, institutioner, kultur, idræt og erhverv og med en verdensklasseplacering en spytklat fra Valby Station.

Hvad er så gået galt? Efter vores opfattelse har der manglet en overordnet styring. Det har vist sig svært at få Københavns Kommunes forskellige forvaltninger til at tale sammen. Efter vores opfattelse har Borgerrepræsentationen truffet flere beslutninger på et forkert grundlag i denne sammenhæng, men uden at kunne vide det.

Seneste eksempel er Ny Valby Skole, værtshusoptionsarealet. Det Radikale Venstres lokaludvalgsmedlem sad med i arbejdsgruppen bag Valby Skole i 2002. De fik at vide af ungdoms- og uddannelsesforvaltningens repræsentant, at selv om der lå et areal ejet af en anden forvaltning 5 m fra bygningen, ville man med en fleksibel overgang til det andet byggeri ikke få problemer. Det har – undskyld udtrykket – været en lodret løgn fra starten.

Lokaludvalget og andre fik i september 2003 vinderforslaget at se for optionsarealet, efter vores opfattelse verdensklasse, ja, med en 4-etages-bygning 12 m fra en tresporet skole, endda til den side, hvor 250 børn skal passes i en skolefritidsordning kl. 7-17 hver dag. Det er og bliver efter vores opfattelse noget ged. To knaldgode og flotte bygninger mast op af hinanden.

Det skal i denne forbindelse også nævnes, at ungdoms- og uddannelsesforvaltningen som den eneste forvaltning ikke deltog i konkurrencen om optionsarealet.

Lokaludvalgets børn og unge-udvalg var til møde den 12. januar med en række embedsmænd fra økonomiforvaltningen. De forklarede dem, at med en bebyggelsesprocent på 130, som endda efterfølgende er skåret ned til 110, ville man aldrig kunne have en fleksibel overgang, som man i sin tid lovede skolegruppen. Nu er der faktisk 19,3 m imellem, så det ...

Selv om overborgmesteren beklager dette forløb, som han jo også refererede til i sit indlæg, så er pointen i virkeligheden en helt anden: Hvorfor taler Københavns Kommunes forvaltninger ikke sammen? Det skal de. Det er efter vores opfattelse utroværdigt over for borgerne.

Vi støtter dog indtil videre den vej, som overborgmesteren har anvist ved at lade Økonomiudvalget og ikke mindst de berørte fagborgmestre diskutere det her. Vi vil dog samtidig fra Det Radikale Venstres side indskærpe, at også i denne forbindelse skal samarbejdet med lokaludvalget prioriteres, samtidig med endnu en gang, og det er ved at være træls at sige det gang på gang, at indskærpe, at forvaltningerne skal tale sammen, skal samarbejde, og mest af alt: skal overholde høringspligten over for Valby Lokaludvalg.

Vi ser dog gerne, nu hvor der er kommet fokus på denne sag – og tak til Enhedslisten for det – muligheden for at genoverveje Enhedslistens medlemsforslag, når nu sagen har været vendt i Økonomiudvalget.

Indtil videre mener vi dog, at de pågældende fagborgmestre med den forvaltningsmæssige forankring, de har, vil være det bedste til at seje Eksempelprojektet sikkert og godt i land.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg skal indledningsvis sige tak til både Klaus Bondam og Charlotte Wieth-Klitgaard for modtagelsen af forslaget, indholdet.

Overborgmesteren er ikke så glad for det og mener måske i virkeligheden, det hele er kørt. Det er det jo ikke. En politisk følgegruppe laver man, når man har en aftale. Ja, man kan vel ikke få en bredere aftale, end at hele Borgerrepræsentationen var enig, undskyld mig.

Så jeg synes ikke, argumenterne, hvorfor man ikke skulle lave en politisk følgegruppe. Det virker på mig, som om man ikke har lyst til, at der er for mange, der skal komme ind og blande sig. Det står

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. januar 2004

totalt i modsætning til, at der netop er involveret så mange mennesker, der blander sig, og det er fint nok. Men det skal jo koordineres, og der skal gives sammenhængskraft til de resultater, der kommer ud af det.

Med den erfaring, jeg har, og det, jeg har hørt fra medlemmer af alle partier, så tvivler jeg på, at Økonomiudvalget kan fungere helt ærligt som et virkelig engageret forum, hvor man snakker tingene igennem. Det er ikke sådan, Økonomiudvalget fungerer i Københavns Kommune i hvert fald. Så derfor synes jeg, det er en misforståelse.

Men det er da dejligt, at det kommer på Økonomiudvalgets dagsorden, da jeg nu kan forstå, at der er ved at udkrystallisere sig et flertal. Jeg håber så, at flertallet i Økonomiudvalget så hurtigt som muligt sender sagen tilbage i salen, hvis man ikke selv kan finde ud af i Økonomiudvalget at beslutte, at der nedsættes en politisk følgegruppe.

Overborgmesteren var igennem, og jeg skal ikke gå så detaljeret igennem alt det, der manglede, eller rettere sagt, han mente ikke, der manglede ret meget. Jeg mener, der mangler ret, ret meget.

Overborgmesteren nævner den østlige del, TK-området, kunne man kalde det. Der har overborgmesteren eksempelvis været ude og meddele, at der kommer flere boliger og færre butikker og sådan noget. Der eksisterer ikke ét papir i denne her Borgerrepræsentation, der eksisterer ikke et papir i lokaludvalget, der fortæller, hvad det er for noget, hvad der er gang i. Undskyld mig, det er det, jeg kalder simpel information.

Når vi kommer til spørgsmålet om optionsarealet, så har overborgmesteren selvfølgelig også læst Valby Lokaludvalgs hørings svar. Jeg skal i øvrigt p.t., og det kan jeg søreme ikke lade være med, gøre opmærksom på, at det er et rent tilfælde, at Valby Lokaludvalg er blevet hørt om skole kontra det nye byggeri på optionsarealet. Det er et tilfælde, og det er skammeligt, for der står faktisk i fundatsen for lokaludvalgets arbejde, at det skal høres i sådanne sager. Det havde man slet ikke tænkt sig i den berørte forvaltning. Det viser bare tendensen, hvordan man behandler dette demokratiske aspekt, som ligger i sagen.

Men lokaludvalget foreslår jo faktisk ændringer i forhold til det, som man har arbejdet sig frem til, og nogle har arbejdet sig frem til herinde i huset. Der kommer efterfølgende en offentlig debat, når vi har vedtaget forslaget. Det bliver jo offentliggjort, og der skal nok komme debat.

Så undskyld mig, ikke at glemme til allersidst det, jeg nævnte, trafikplanen. Det er vel på tide, at et politisk flertal siger: Nu vil vi have, at Vej & Park går i gang med at lave et forslag til en trafikplan, altså afvikling af trafikken derude, undskyld.

Så derfor mener jeg stadig væk, der er behov for en politisk følgegruppe.

Hvis nu man lytter til græsrodderne i Valby, så kunne man jo måske også gøre noget helt andet; så kunne man jo tænke lidt klogt. Man vil sige, hvis man er venlig, at overborgmesterens holdning til det her spørgsmål er lidt ubetænksom. Hvis man var firkantet, ville man nok sige, at det ville virke lidt arrogant. Overborgmesteren er jo ganske bekendt med, at på næste møde i Valby Lokaludvalg bliver der fra et vist partis side stillet forslag om, at Lokaludvalget skal tilslutte sig, at Valby skal være en selvstændig kommune. Det falder jo lige ned i den levende diskussion om Strukturkommissionens rapport.

Jeg synes, at det ville klæde overborgmesteren og denne forsamling at leve op til det, man ved festlige lejligheder siger, at man gerne vil have mere demokrati i byen, at man gerne vil lytte til borgerne, og at man gerne vil lave kvalitative løsninger.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg vil bare sige, at min taletid er reduceret her, fordi jeg overskred den i 1. runde, den er reduceret med godt 1 minut, men jeg kommer ikke til at bruge den resterende del af de 10 minutter og de knap 8, jeg vel har tilbage på nuværende tidspunkt.

Al den poesi eller den indholdsmæssige del af det, Jens Kjær siger, er da ikke i modstrid med at behandle det i den følgegruppe, som vores struktur, og som vi har valgt, jeg går ud fra hvert parti, næsten de fremmeste medlemmer af grupperne til at deltage i, og sådan set det eneste udvalg, der har no-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. januar 2004

get kompetence til at gå på tværs. Jeg tror ikke, sammensætningen ville blive så forfærdelig meget anderledes samlet set, og derfor synes jeg, at den mest hensigtsmæssige måde at gøre det på er da at bruge det Økonomiudvalg, der har mulighed for at gå på tværs.

Så derfor vil jeg fastholde mit bud på, at sagen bliver sat på dagsordenen i Økonomiudvalget, der så drøfter denne sag.

Medlemsforslagets 2. at blev forkastet med 26 stemmer imod 14. 9 undlod.

For stemte: F og Ø.

Imod stemte: A, B, C, D og O.

Følgende undlod at stemme: V.

=====

17) BR 26/04. Medlemsforslag om samling af kommunens integrationsopgaver

(Stillet af Manu Sareen (B), Ben Haddou, (D), Bo Asmus Kjeldgaard, (F) og Jens Kramer Mikkelsen, (A)):

Det foreslås, at Økonomiudvalget pålægges at fremkomme med en vurdering til Borgerrepræsentationen om ændring af styrelsesvedtægten med henblik på en ressortmæssig samling af integrationsopgaverne, eventuelt under et særskilt stående udvalg med egen borgmester.

Hensigten er at styrke integrationsindsatsen i hele kommunen, herunder i de enkelte udvalg og forvaltningerne.

Dette skal ske som led i en samlet vurdering af hensigtsmæssigheden af den nuværende ressortfordeling og styreform i Københavns Kommune således, at eventuelle ændringer får virkning fra starten af næste valgperiode (1. januar 2006).

Manu Sareen (B): Først og fremmest skal jeg selvfølgelig beklage den lidt uheldige start, som forslaget fik. Det var bestemt ikke meningen, og jeg skal være den første til at beklage det, og det er jeg også. Men bevæggrundene var ikke desto mindre meget reelle fra min side af. Fordi der blev sat meget fokus på, om vi skulle have en integrationsborgmester eller ligebehandlingsborgmester eller et overordnet integrationskontor. Det er ikke så betydningsfuldt for mig i forhold til, at kommunen bør få en langt mere koordineret integrationspolitik, end tilfældet er i dag. På nuværende tidspunkt er det altså bare sådan, at integrationsstrategien er spredt ud til samtlige forvaltninger, og det skaber altså nogle problemer.

Sagen på Nørrebro Bibliotek her på det sidste illustrerer det på glimrende vis. Vi har nogle problemer på biblioteket. Hvor hører problemerne til? Er det U & U, er det familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen, er det kulturforvaltningen? Vi ved det ikke, og alligevel prøver alle selvfølgelig at gå ind og tage et ansvar og gøre det så godt som overhovedet muligt.

Det sjove ved det er, at vi lige har modtaget et brev fra Askovgården, og de siger nemlig lige præcis én ting: Vil I ikke være søde at få lavet en koordineret indsats på dette område, så vi kan løse de problemer, vi har i området? Altså resultatet kan i værste fald simpelt hen være, at integrationsopgaven, ligesom den er på Nørrebro, falder imellem to stole, så ingen umiddelbart kan tage ansvaret for den. Og i bedste fald kan vi opleve dobbeltadministration osv.

Den internationale dag fra sidste år illustrerer det på fuldstændig samme måde. Vi har en utrolig god dag, men hvem har ansvaret for den? De forskellige foreninger vil gerne bidrage, de havde ikke penge til det. Skulle de lægge ud selv? Det var der ikke rigtig nogen, der vidste. De forskellige forvaltninger skulle ind og bidrage med nogle forskellige tiltag. Hvem skulle koordinere det? Og det endte desværre med, at det kun var U & U, der gjorde det.

Altså der er behov for at få samlet opgaverne, i stedet for som nu, hvor man simpelt hen sidder og udtænker integrationsstrategier, der aldrig nogen sinde bliver samlet til en fælles strategi.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. januar 2004

Hvad skal en borgmester så på dette område? En borgmester skal jo lige præcis tilgodese den manglende koordinering ved en fælles integrationsstrategi i alle bydele, i alle institutioner, skoler, foreninger, sportsklubber og kulturtilbud selvfølgelig også. Integrationsborgmesteren og udvalget skal som en af de fornemste opgaver være i tæt dialog med de forskellige aktører omkring arbejdsmarkedet, omkring boligområdet for at løse de fremtidige udfordringer på disse områder.

Og der er udfordringer, om vi kan lide det eller ej, det er der altså. Vi kan se på de demografiske modeller simpelt hen. I 1980 var der 40.000 indvandrere og efterkommere i Danmark. I år 2020 har man regnet frem til plus minus 50, at den gruppe vil blive så stor som 471.000. Det behøver ikke at være et problem, men det kan blive et problem, hvis ikke vi får koordineret, og hvis ikke vi tager alvorligt, at der er en stor gruppe af unge mennesker, som vil tages alvorligt, som vil behandles ligeværdigt.

Det betyder altså også, at vi skal have én forvaltning, der tager sig af en af de største problemstillinger i Københavns Kommune, og det er nemlig, at etniske minoriteter har utrolig svært ved at få fodfæste på arbejdsmarkedet. F.eks. har HORESTA gjort os opmærksom på, at de små virksomheder i alt for sjælden grad bliver kontaktet af kommunen med henblik på specielle jobordninger. Hvem har ansvaret for det? Er det et eksempel på, at det er faldet mellem to stole? Det tror jeg personligt.

Ligeledes skal integrationsborgmesteren eller udvalget eller ligebehandlingsborgmesteren og forvaltningen i tæt samarbejde med folkeskolerne og privatskolerne udtænke nye strategier, så skolerne er klædt bedst muligt på til de førnævnte udfordringer, der kommer i denne by.

Det er især vigtigt med en koordineret indsats og en videndeling i forbindelse med unges uddannelse, da det som sagt er her, de fremtidige bolig- og arbejdsmarkedsforhold kan påvirkes.

Al erfaring og alle undersøgelser viser også, at det lige præcis er videndelingen, det halter med. I Københavns Kommune kan vi have medarbejdere i den ene ende af kommunen, der har opfundet den dybe tallerken, der har opfundet nogle gode metoder, som man ikke kender til i den anden ende af kommunen, kun på grund af én ting: manglende koordinering. De mennesker de skal ud og købe de opgaver igen, det er simpelt hen spild af penge.

Borgmesteren og udvalget skal naturligvis også være i løbende dialog med Integrationsrådet, og Integrationsrådet skal selvfølgelig styrkes på alle mulige leder og kanter. Måske skal vi tænke anderledes, måske skal de også have løn for deres arbejde. De der glade amatørdage burde være forbi, fordi det her er alt for alvorligt.

En anden opgave bør være, at det nuværende og det fremtidige integrationsarbejde i København bliver systemiseret og dokumenteret så vidt muligt, så vi kan prøve at få evidens for, hvad virker, og hvad virker ikke, hvilke tiltag skal vi satse på, og hvilke tiltag skal vi ikke satse på? Fordi det kan kun være i københavnernes interesse at få mest og bedst mulig integration for pengene.

En netop offentliggjort undersøgelse blandt landets kommunaldirektører har vist, at de fleste kommuner lige præcis mangler dokumentation for, om deres indsats er effektiv nok, og der burde vi selvfølgelig også gå med og kigge på, hvad det egentlig er, vi laver. Og vi kunne gå forrest, og vi kunne gøre en forskel.

Det kan godt være, vi kan spare en masse penge der, det er jeg helt sikker på. For virkeligheden er, om vi kan lide det eller ej, at vi jo ikke ved, om mange af vores tiltag virker. Jeg ved godt, at der er meget socialt arbejde, der ikke er målbart, det er utrolig vanskeligt, men alligevel kan vi prøve at gå ind og se: Virker det her, eller virker det ikke?

Vi kunne starte i det små. F.eks. er jeg blevet meget inspireret af De Konservative, som gentagne gange i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget går ind og påpeger, når vi har integrationsager, går ind og spørger meget simpelt: Hvor mange mennesker får egentlig gavn af det her? Det burde vi gøre meget, meget oftere, og det er meget simpelt at gøre.

Jeg ved også godt, der har lydt en del kritik af det her. Der er nogle, der har sagt: Skal de andre forvaltninger så ikke arbejde med integration? Jo, det skal de selvfølgelig, selvfølgelig skal de det. Det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. januar 2004

betyder selvfølgelig ikke, at forvaltningerne bare slipper deres indsats, tværtimod. Men det, der er brug for, er en overordnet, samlet strategi.

Der er også nogle, der har sagt: Manu, er det her ikke stigmatiserende omkring de etniske minoriteter? Jo, det kan godt være, det er stigmatiserende, men så burde man også vende det om og sige, at det er et integrationsråd også, det er et integrationsudvalg også, og det er også stigmatiserende at gå ind og sige: Vi vil gerne have ansat procentvis så og så mange etniske minoriteter. Jeg vil hellere vende det om og sige, at det er et godt signal med en borgmester. Det viser, at vi tager disse udfordringer alvorligt.

Der er også nogle, der har været ude og sige, at vi ikke har brug for flere galionsfigurer. Det synes jeg er ærgerligt, og jeg synes, man skulle glemme det med galionsfigurerne og kigge på det faglige og det fornuftige i det her i stedet for. Fordi København er blevet en kulturel og mangfoldig by på godt og ondt, og det giver altså nogle udfordringer, og det giver nogle muligheder for københavnernes. Denne udfordring kræver selvfølgelig også, at vi tænker alternativt på alle mulige leder og kanter, og specielt når vi tænker integrationsstrategier.

Vi har selvfølgelig tænkt integration de sidste 30 år, men det har været meget konventionelt, og vi bliver nødsaget til at tænke anderledes. Vi skal løfte indsatsen op på et helhedsorienteret niveau, der ikke er set tidligere, og vi skal gøre det på en helt ny måde.

Jeg synes også, vi skal have en indsats, hvor København skal være et foregangseksempel. Vi skal ikke nøjes med at være sidst, vi skal være et foregangseksempel for hele Europa. Op gennem 1990'erne har Danmark faktisk fået en masse priser som det land, der er allerdårligst til at integrere. Hvorfor skal vi ikke vende det om og sige, at vi vil være det bedste i stedet for? Vi skal ikke nøjes med at have 7 pct. eller 17 pct. etniske minoriteter ansat. Vi skal heller ikke acceptere, at vi skal have vagtværn i vores medborgerhuse, eller at etniske minoriteter ikke kan få fodfæste på arbejdsmarkedet, det skal vi simpelt hen ikke. Jeg vil have, at vi skal være de bedste, og det håber jeg, at de fleste også vil være med til.

Det må vist være det.

Så vil jeg lige sige til sidst, at som sagt er det fuldstændig lige gyldigt, om det er en ligebehandlingsborgmester eller et kontor. Det, vi skal gøre, er, at vi skal bidrage til, at vi kan få en aktiv og visionær og allervigtigst: en inkluderende integrationspolitik, fordi vores politik er god, men den kan være meget mere inkluderende, for i sidste ende handler det her om, hvad det er for en by, vi vil overdrage til vores børn. Der kan jeg kun tilslutte mig CD, som de sidste par dage har sagt: Vi har talt og talt og talt om integration, nu skal der altså handles, og derfor dette forslag.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Tak til Manu Sareen, der kan se på skærmen, når han kommer ned, hvor meget tid der er tilbage i 2. runde, fordi overskridelsen af taletiden i 1. runde vil være fratrukket i 2.

Der gøres jo et stort stykke arbejde rundt omkring i København for at løfte det ansvar, det er at integrere nye københavnere. Der har været gjort en stor indsats i mange år. Jeg er tilbøjelig til at sige, at der gøres et så stort arbejde i København rundt omkring i forvaltningerne, rundt omkring i institutionerne, at det faktisk ville være nyttigt selv for dem af os, der har prøvet at følge med i det her igennem nogle år, at få et samlet overblik over alle de aktiviteter, der er i gang i kommunen.

Her for nylig var der en, der sagde, at hvis man støder på et nytænkende projekt og et spændende projekt et eller andet sted ude i landet, en indsats, et forsøg, så kan man være sikker på, at det allerede findes i København, eller at de er i gang med det, eller at det allerede er prøvet af. Det er en lidt arrogant formulering, som jeg ikke vil gøre til min egen, men der foregår meget.

Der er måske lidt om snakken. Københavns Kommune er en stor maskine. Vi har gode politikker på en række områder, vi har også gode politikere – sagt i dette lukkede rum, hvor der ikke er ret mange andre, der hører med. Der er mange gode ideer, der er mange gode intentioner, og ikke mindst er der rundt omkring i Københavns Kommune massevis af gode medarbejdere, ikke mindst de mange

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. januar 2004

medarbejdere ude i institutioner og skoler, biblioteker og klubber, centre osv., osv. De løfter hver især, de løfter sammen en vigtig opgave med at løfte opgaverne på integrationsområdet, med at omsætte politik og beslutninger til virkelighed.

Jeg tror, jeg er overbevist om, at vi kan gøre det bedre på dette område, som vi kan gøre det på andre områder. Det synes jeg bl.a. den seneste tids problemer med uklarhed i opgavefordelingen og på den måde også en uklarhed i ansvarsfordelingen viser, at medarbejdere ude på nettet bliver usikre, de ved ikke rigtig, hvad ben de skal stå på. Der er borgere, der føler, de bliver kastet rundt i systemet, uanset hvordan vi måtte se på det.

Der er også borgmestre, der er blevet usikre på deres kompetencer og derfor søger hjælp hos mig. Og ingen tvivl om det. Jeg hjælper selvfølgelig gerne den enkelte borgmester, hvis han eller hun ikke helt ved, hvordan man får has på konkrete problemer på de enkelte institutioner.

Men samtidig er det meget klart, at vi ikke løser opgaven ved at springe fra sag til sag, det gør vi ikke. Vi skal have samlet trådene, og vi skal have sat mere power på apparatet, vi skal have sat mere power på indsatsen. Derfor skal vi have set på værdien af at få en bedre sammenhæng i integrationsopgaverne og se det i strukturel sammenhæng.

Selvfølgelig er det fortsat i det daglige arbejde, at integrationsopgaverne løses i praksis på skolerne, i institutionerne, i aktiveringsindsatsen i projekter osv. Men for mig er det helt afgørende, at vi får en entydig, en sammenhængende integrationspolitik, en stærk strategi, og det forudsætter ganske enkelt, at vi på tværs får skabt meget bedre viden om, hvad det er, vi er i gang med, sagt med andre ord: viden om den viden, vi har samlet og vi har samlet set.

Der skal sikres bedre sammenhæng og entydighed i alle led af dette arbejde her i salen, politisk bevidsthed om, hvad det er, vi har besluttet, og hvad vi besluttede for bare få år siden, politisk bevidsthed om i ét udvalg, hvad det er for ting, der er i gang i et andet udvalg. Der skal være øget bevidsthed i den administrative ledelse blandt medarbejdere i alle institutioner ude på gadeplan. Det er der, hvor københavnere er, og det er der, hvor de arbejder og bruger deres fritid og uddanner sig.

Det her er jo sådan set ikke alene en udfordring på integrationsområdet. Faktisk ser vi igen og igen lignende problemer på andre områder. Derfor forslår vi med dette medlemsforslag, ud over at fokusere på integrationsindsatsen og det at få skabt en bedre og mere entydig sammenhæng på det område, at Økonomiudvalget pålægges at iværksætte en vurdering af hensigtsmæssigheden af den opgavefordeling, vi har nu, og den styreform, vi har nu. Har vi indrettet os med vores struktur, den der trådte i kraft 1. januar 1998, på den mest hensigtsmæssige måde, når det handler om at få løst integrationsopgaverne og for den sags skyld også på andre områder?

I budgetaftalen for 2004 har partierne bag også lagt vægt på, at der i indsatsen for at øge effektiviteten i driften skal ses kritisk på eventuelle uhensigtsmæssige opgavesnit mellem forvaltningerne.

En ny opgavereform, en ny kommunalreform, en ny strukturreform vil efter regeringens køreplan få virkning fra 1. januar 2006. Hvor stor betydning reformen får for de opgaver, vi løser i dag, har vi tidligst et billede af til sommer. Reformen vil muligvis betyde, at der under alle omstændigheder skal justeres i den nuværende ressortfordeling i København, og derfor er det under alle omstændigheder en god idé, at vi går i gang med arbejdet.

På det næste 6 by-møde, der er den 5. februar, er interne strukturovervejelser i de enkelte kommuner sat på dagsordenen. Både i Odense og i Århus har de overvejelser om at ændre på ressortfordeling og på styreform.

Så mit bud vil være, at denne diskussion og arbejdet med at få mere entydighed, bedre koordinering og bedre sammenhæng i integrationsindsatsen og intentionerne bag dette forslag ser vi i sammenhæng med arbejdet med at kigge på ressortfordelingen. Derfor skal jeg foreslå, at forslaget her henvises til Økonomiudvalget.

Pia Allerslev (V): Venstre finder dette forslag positivt, og vi finder det meget positivt, at man tager problemerne med integrationen seriøst, og at man nu lægger op til handling i stedet for bare at tale.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. januar 2004

Vi vil meget gerne have problemerne undersøgt og støtter derfor intentionerne i dette forslag. Der er ingen tvivl om, at der skal ses med kritiske øjne på hele integrationsområdet.

Vi tror ikke umiddelbart så meget på ideen med en ressortborgmester på området. Der kunne være brug for en sådan borgmester på mange andre vigtige områder her i byen.

Men vi vil meget gerne være med til at lave en samlet vurdering af den nuværende styreform og i den forbindelse også se på spørgsmålet om en eventuel integrationsborgmester.

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg tror ikke, vi er så forfærdelig uenige om, hvad vi skal gøre. Det er jo mere de strukturer, som er hensigtsmæssige.

Når man ser på Københavns Kommune udefra, så opfører politikerne sig ofte sådan lidt mærkværdigt, fordi er der problemer, så giver man sig til at tale om ansvar og struktur i stedet for politik og praktiske løsninger, herunder, hvordan man laver en samlet indsats.

For det andet fornemmer jeg sådan, at slår Det Radikale Parti sådan en lille tosset prut, så klapper Socialdemokratiet og Venstre sådan i deres små hænder. Dog er det sådan, at hvis den ene begynder at klappe, så plejer den anden at blive fornærmet og omvendt. Nu slog Pia Allerslev sådan lidt anderledes toner an end Martin Geertsen ude omkring i pressen, så måske ønsker de begge to at klappe dette forslag igennem.

Altså det forslag, som er på dagsordenen, sådan tror jeg meget er affødt af den her mærkværdige situation, som politikerne reagerer på herinde, i hvert fald mener jeg, og Enhedslisten mener det samme, om en integrationsborgmester og egen forvaltning er ualmindelig tosset. Jeg synes ikke, at udvandingen med, at der skal være en ressortmæssig samling af integrationsopgaverne, er meget bedre.

Det, som Enhedslisten finder mærkværdigt, er, at man overhovedet kan tænke på at ville styrke integrationsindsatsen i hele kommunen ved, at de enkelte udvalg og forvaltninger fratages opgaver. Det er jo det, der ligger deri. Altså hvis man laver en egen borgmesterpost med egen forvaltning, egne ting at forvalte, så er der andre, der bliver frataget opgaven.

Efter Enhedslistens opfattelse betyder det altså ikke nødvendigvis, at der kommer overblik. Det kan man sagtens skaffe sig alligevel, og det ligger jo i Økonomiudvalget i dag, hvor de enkelte udvalg skal indrapportere, hvad der sker på integrationsområdet.

Der er heller ikke noget til hinder for, at man laver en samlet, overordnet strategi. Det er en udmærket ordening, vi har, med et rådgivende integrationsudvalg. Det, man bare godt kunne tænke sig, var, at politikerne i Det Rådgivende Integrationsudvalg tog deres opgaver lidt mere alvorligt, som f.eks. indebar, at de kom til møderne, fordi det har det knebet gevaldigt med.

Laver man en sådan integrationsborgmester med egen forvaltning eller laver det inde under en anden forvaltning, så tror jeg, det kommer til at mudre til i, at man træder hinanden over tærne eller løber fra opgaveansvaret. Det kan blive ganske morsomt i medierne, men jeg mener, at det bliver temmelig ulykkeligt for integrationen. Det gælder, hvad enten man taler om gennemførelsen af socialpolitikken eller skolepolitikken eller kulturpolitikken eller sundhedspolitikken eller personalepolitikken eller hvad som helst af alle de politikområder, vi har, som alle sammen indeholder integration.

Hvordan kan man f.eks. forestille sig skolerne og de mange budgetter, der er knyttet dertil, og de ansatte, der er knyttet dertil, opdelt i en eller anden integrationsdel og en ikkeintegrationsdel? Det kan man simpelt hen ikke forestille sig. Det ville være galimatias at skulle begynde at spalte skoler og institutioner, ældreområde og personalepolitik i de her dele.

Det man må konkludere, er, at man altså ikke kan integrere gennem udførelsen af en opgave ved at adskille den. Derfor vil de løsninger, der kommer ud af det, let komme til at ligne nogle apartheid-løsninger, fordi det ikke ses i sammenhæng med den opgave, som ellers løses.

Det er, kan man sige, vanskeligt nok at udvikle samlede løsninger hen over de afdelingsmæssige skel, som jo altid vil være i en stor enhed, som Københavns Kommune er. Så der er altså ikke nogen grund til at lave skel, som er uhensigtsmæssige.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. januar 2004

På Manus spørgsmål må man sige, at biblioteket tilhører kultur- og fritidsforvaltningen, det vil sige, at der er en løsning der. Den internationale dag henhører under økonomiforvaltningen, som måske ikke føler noget ansvar for den, men det var dens opgave at få den til at fungere.

Arbejdsmarkedspolitikken henhører under Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, og borgmesteren der har altså også gjort ret meget ud af den opgave, som hedder integration i forbindelse med arbejdsmarkedet.

Strategier, målsætninger og handleplaner for integration er udviklet i Uddannelses- og Ungdomsudvalget og administreres af forvaltningen.

Og i spørgsmålet om, hvad der virker og ikke virker, kan vi tage to forskellige ting. Den ene er evalueringen af sproggruppeforsøgene ude på Ydre Nørrebro og Nordvest, der siger, jamen sproggrupper giver en lidt bedre, ser det ud til, sproglig udvikling for tosprogede børn, der deltager i det, både på modersmålet og af deres danske sprog og dermed den generelle faglige udvikling.

Tager vi rengøringsområdet, hvor vi på skolerne har kørt det, der hedder »fornuftig rengøring«, hvor man har noget efteruddannelse, sådan et særligt projekt med den her titel, som der er lavet pjecer osv. om, men som bl.a. går ud på at uddanne rengøringspersonalet til at agere i team. Nu er der også kommet ind med at lave konflikthåndtering, kommunikation osv., det, som jeg plejer at kalde pædagogik i forhold til resten af skolen, herunder lærerne. Jamen der viser dem, vi får rekrutteret ind i det her system fra arbejdsformidlingerne og kommer til at deltage, at der er en fastholdelsesprocent på 70. 70 pct. af dem, der kommer ind i de her midlertidige job, kommer til at få et fast job efter det her. Det tror jeg er rimelig gode rekorder i forhold til de her områder.

Den sidste del af forslaget synes Enhedslisten egentlig er glimrende, det der med, at man generelt skal se på, om kommunens struktur og opgavefordeling er fornuftig. Vi har derfor lavet et ændringsforslag om:

»At der gennemføres en evaluering af kommunens struktur og opgavefordeling mellem forvaltningerne, der fremlægges for Borgerrepræsentationen inden 1. oktober 2004.«

Jeg ved, at samtlige partier i Borgerrepræsentationen vil stemme for dette forslag, minus Venstre muligvis. Grunden til, at jeg ved det, er, at Borgerrepræsentationen 11. oktober 2001 vedtog et forslag fra Enhedslisten:

»Der gennemføres en evaluering af kommunens struktur og opgavefordeling mellem forvaltningerne, der fremlægges for Borgerrepræsentationen inden udgangen af 2002.«

I den anledning må jeg spørge den ansvarlige borgmester for økonomiforvaltningen, og der er tidligere blevet rykket for det: Hvorfor har vi ikke nogen rapport om det? Hvorfor er det ikke blevet forelagt i Økonomiudvalget? Hvorfor er det ikke kommet i Borgerrepræsentationen? Tag så at komme i gang med dette arbejde, i stedet for at køre frem med tossedde forslag om en integrationsborgmester. Tiden er løbet fra det forslag. Der er et nyt forslag, hvor tidsfristen hedder 1. oktober. Det ser jeg meget gerne, at vi tiltræder.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg vil foreslå, hvis det er sådan, at hovedforslaget får den skæbne, at det går i Økonomiudvalget som foreslået, at ændringsforslaget fra Per Bregengaard sendes sammen med forslaget i Økonomiudvalget.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Allerførst lige en kommentar til overborgmesterens tale.

Det er jo rart, at overborgmesteren nu vil støtte de borgmestre, som ikke rigtig har fået gang i integrationsarbejdet. Det er der brug for, og det er meget betryggende, at overborgmesteren nu vil gå ind og støtte.

Jeg er glad for, at vi med dette forslag har en øget vilje blandt flere partier til at styrke integrationsområdet, fordi det er meget vigtigt, vi får prioriteret det arbejde højt i de kommende år.

Jeg håber så også, at den vilje vil afspejle sig i det, der bliver lavet i Integrationsudvalget, for det er jo fuldstændig rigtigt, som Per Bregengaard heroppefra har sagt, at det indimellem har knebet lidt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. januar 2004

med mødedeltagelsen. Så jeg som integrationsudvalgsformand, at den interesse og vilje til at styrke det arbejde også vil vise sig i Integrationsudvalget.

For SF er det helt afgørende, at hensigten med dette forslag er at styrke integrationen i de enkelte forvaltninger og udvalg, som der står i 2. afsnit af forslaget, fordi det er på skolerne, det er i klubberne, i idrætsorganisationerne, på vores institutioner, at integrationen skal foregå.

I dag ligger sekretariatsbetjeningen for Integrationsrådet i familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen, og sekretariatsbetjeningen for Integrationsudvalget i økonomiforvaltningen.

Det kan selvfølgelig være fint nok at samle det arbejde, men det er en illusion at tro, at man kan begrænse integrationsarbejdet til et enkelt borgmesterområde. Derfor er det vigtigt at holde sig for øje, at en styrkelse af arbejdet skal ske i de enkelte udvalg. Derfor er jeg også meget enig i de bemærkninger, som borgmester Per Bregengaard kom med heroppefra, at man ikke kan adskille integration i en ikkeintegrationsdel og en integrationsdel.

Når vi skal se på ressortændringer, som vi jo skal med dette forslag, så er det for os også vigtigt, at vi overvejer, at Integrationsrådet skal styrkes, bl.a. ved, at et flertal her i salen jo har vedtaget, at vi næste gang skal have direkte valg. Det er vigtigt, at det bliver tænkt ind i de ressortændringer, som vi overvejer.

Herudover lægger vi i SF meget vægt på, at man ikke begynder at lave ressortændringer drypvis, hver gang nogen får en ny idé, men at de ressortændringer, der skal foretages, sker på én gang, som det fremgår af 3. afsnit i forslaget.

Men alt i alt er vi glade for den større vilje til at styrke integrationsarbejdet, og vi håber, at rigtig mange partier vil bakke op, både når vi skal drøfte det i Økonomiudvalget og senere her i Borgerrepræsentationen.

Mogens Lønborg (C): i Det Konservative Folkeparti hilser vi også velkommen, at der er sat fokus på dette emne. Vi er ligesom alle andre partier her i salen stærkt optaget af, hvordan vi lykkes bedre med den store udfordring, det er at få integreret de mange nydanskere, der er kommet til København.

Så er vi glade for, at vi nu får lejlighed til også at kigge på strukturen. Nu er det jo ikke sådan, at struktur løser alle problemer, men omvendt tror jeg også, vi må erkende, at struktur faktisk betyder en hel del. Så derfor er det vældig godt, at vi får den diskussion.

Det, som jeg synes er lidt uklart i teksten her, men jeg vælger alligevel at læse det, som at det, man lægger op til, ikke bare er en integrationsborgmester med et integrationsudvalg, men også, at man laver en integrationsforvaltning. Jeg synes i hvert fald, det er vigtigt, at vi tager diskussionen, altså skiller de to ting ad. Vi behøver ikke nødvendigvis have den parallelitet sådan, at til hvert politisk udvalg skal der være et forvaltningsapparat. Der er faktisk mange kommuner ude omkring i landet, hvor man har to forskellige politiske udvalg, der så at sige bliver serviceret af den samme forvaltning.

Jeg siger det, fordi jeg lyttede til det, Manu Sareen var inde på, omkring argumentationen. Det er fuldstændig rigtigt, at vi har brug for en samlet, overordnet politik, samlet strategi for, hvad der skal ske. Men når vi så skal gennemføre den strategi, så synes jeg mere, det er et åbent spørgsmål, om det så er hensigtsmæssigt, at man har lavet én forvaltning, som skal gennemføre alle de her ting. Jeg er bange for, at vi så kommer til at løbe ind i endnu større koordineringsvanskeligheder, end vi har i dag, fordi denne forvaltning, og nu fremgår der jo ikke noget om, hvor stor og omfattende den skal være, under alle omstændigheder skal koordinere med uddannelses- og ungdomsforvaltningen, med familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen, med sundhedsforvaltningen, med bygge- og teknikforvaltningen osv., og jeg kunne godt forestille mig, at koordineringsopgaven sådan set er endnu større.

Men omvendt er jeg meget indforstået med, at den politiske del af det skal styrkes. Derfor er vi optaget af at rejse spørgsmålet, også i denne debat, hvorvidt det integrationsudvalg, vi har i dag, for det er jo lidt det, der ligger i forslaget for så vidt, skal styrkes.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. januar 2004

Jeg tænker ikke i noget med borgmestre og sådan noget, men at vi kan bruge det organ, som jo er tænkt netop at skulle sikre koordineringen og styrke det og måske også sikre, at det integrationsudvalg i højere grad kommer til at være det, som det var tænkt, netop som et rådgivende udvalg i forhold til Økonomiudvalget, fordi Økonomiudvalget er jo det sted, hvor vi skal sikre den tværgående koordinering.

Men jeg synes ikke, vi skal komme med svarene nu, det er tiden ikke til. Tiden er til at komme med ideer, overvejelser og synspunkter omkring, hvordan vi sammen får løftet de her meget vigtige opgaver. Så vi hilser det her arbejde meget velkommen og går positivt ind i det.

Peter Skaarup (O): Det er et meget interessant forslag, som der er nogle, der har sat sig for at fremsætte og formentlig markedsføre lidt her i Borgerrepræsentationen. Det kunne da også godt være fristende at lave en integrationsborgmester, set ud fra, at der jo er store opgaver og store udfordringer, hvad angår indvandrere og flygtninge her i hovedstadsområdet og ikke mindst København.

Jeg kan måske godt undre mig lidt over, at nogle af de samme partier, som nu mener, det er en rigtig, rigtig god ide at lave en integrationsborgmester og siger, der er utrolig mange ting, der skal tages hånd om, oplevede jeg i hvert fald og også andre repræsentanter for Dansk Folkeparti i forbindelse med forskellige kommunale valg, vi har holdt i hovedstadsområdet, sige, at det her med indvandrerpolitik er søreme da slet ikke et kommunalt spørgsmål, det er slet ikke noget, vi skal diskutere i Borgerrepræsentationen eller nogen andre steder kommunalt. Næh, det er jo inde i Folketinget, de klarer det.

Man må så sige, at det forslag, der fremsættes her af ret mange partier i Borgerrepræsentationen, vel er et udtryk for, at man trækker det tilbage og siger, at nu er det et kommunalt spørgsmål, nu er det noget, vi skal diskutere, nu er det noget, vi skal diskutere i Borgerrepræsentationen, i udvalgene, men også næste gang, der skal være valg til de kommunale råd. Det må man sige er en erkendelse, og det er jo så udmærket, at man erkender en gang imellem, at man har taget fejl. Det synes jeg også ligger i det forslag, man har.

Når vi skal se på, hvad Dansk Folkeparti så har af holdning til selve forslaget, så er vi måske skægt nok lidt enige med Enhedslisten og Per Bregengaard, som tidligere var inde på nogle af de samme takter. Det hænger jo sammen med, at det er så store udfordringer, man har, specielt med uintegrerede unge, andengenerationsunge her i kommunen og også i andre kommuner, at det nytter ikke noget, at man køber aflad ved at sige, at nu laver vi en borgmester, som udelukkende får det til opgave, når opgaverne er filtret ind på alle mulige måder i de forskellige forvaltninger, hvor de skal tage sig af dem i det daglige.

Det nytter ikke noget, at uddannelsesborgmesteren, sundhedsborgmesteren, familie- og arbejdsmarkedsborgmesteren kommer ud for nu, at de egentlig ikke rigtig kan gøre noget, de kan ikke rigtig finde sammenhæng i de ting, de nu foretager sig, fordi man pludselig har en integrationsborgmester, der skal klare alt det, som så i øvrigt bliver svært at foretage, fordi det er filtret ind i de forvaltninger, der skal tage sig af det.

Som det nok står ret klart, så er vores grundholdning, at der skal tages hånd om de her ting. Der skal også ske en begrænsning i det antal af indvandrere og flygtninge, der kommer til Københavns Kommune, for ellers bliver det altså endnu sværere at stå for den integration, der skal ske i forhold til de indvandrere, som skal blive her.

Men vi vil ikke være med til, at man laver en borgmester med dertil hørende administration, forvaltning og mange offentlige kroner puttet i, fordi det vil være at gøre den opgave, som er ret vigtig, en bjørnetjeneste.

Så det bliver altså nej tak til det her forslag, men ja tak til at diskutere flygtninge og indvandrere i København i Borgerrepræsentationen, men også, når vi skal ud til valg.

Abderrahman Ben Haddou (D): Lad mig starte med at sige til Peter Skaarup, at grunden til, at vi her så mange gange har afvist Dansk Folkepartis forslag og diskutere dem her, hang sammen med

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. januar 2004

nogle forslag, som lå inde i statsligt regi, hvor vi ikke havde nogen beføjelser til som kommune at gå ind.

Det er f.eks. at sige som kommune: Vi vil have indvandererstop. Det er ikke noget, der ligger i Københavns Kommunes beføjelser, og det er heller ikke det, der menes med, at vi gerne vil have etableret en eventuel borgmesterpost på området. Det er simpelt hen at arbejde med de eksisterende kommunale tiltag, vi har her i Københavns Kommune. Det er deri, forskellen ligger. Misforstå ikke. Det betyder ikke, at vi går ind og blander os i Folketingets beslutninger inden for integrationsområdet.

Hvad har man egentlig imod en integrationsborgmester, når man har en integrationsminister? Man har en integrationsminister, men det må vel være, fordi han skal løse nogle problemer, men det skal en integrationsborgmester i landets hovedstad ikke have lov til, til trods for at det jo er her, vi har den største koncentration af indvandrere og efterkommere. Men alligevel er det ikke et speciale. Vi har da noget for skoleelever, uddannelses- og ungdomsforvaltningen og udvalget.

Vi bliver ved med at snakke om de problemer. Altså vi har jo et problem, fordi der, hvor det hele starter, er, at hvis man som københavner taler om bornholmere, om jyder, om øvrige sjællændere, så taler man om nogle andre folk. Men når danske politikere skal diskutere indvandrere og integrationspolitik, så er de alle sammen ens og homogene, selv om de stammer fra flere hundrede forskellige lande. Alle bliver pigeomskåret, alle bliver tvangsgiftet osv., osv. Det er faktisk det, der er indgangsvinklen til de problemer, vi ligger og slås med inden for dansk integrationspolitik.

Så kommer vi tilbage her til København. Vi er som sagt landets hovedstad, og vi har så mange projekter i gang, det erkender jeg, og som det blev nævnt før, er der ikke hold i eller styr på noget af det, der foregår.

Det, jeg forstår ved, at Per Bregengaard kommer op og siger, jamen så bliver der taget noget væk, det er jo så igen den holdning, at man sidder som fagborgmester og tænker straks: Der er noget, der bliver taget fra mig. Jeg bryder mig ikke om det, ærlig talt. Jeg har ikke noget imod, at noget bliver taget fra mig, hvis det samlet set fremmer integrationen i København. Det er den holdning, som bør spredes ud til alle københavnske borgmestre og overborgmester. Det ville gavne integrationsindsatsen i København.

Jeg vil også sige, at man får sværere ved at måle, netop som det blev sagt af Manu Sareen, de tiltag. Altså vi har jo en overordnet integrationspolitik, som vi har vedtaget. Det kan være f.eks. etnisk ligestilling, nu er Dansk Folkeparti ikke så vild med det, inden for Københavns Kommune og vores forvaltninger.

Det, vi oplevede ved personaleregnskabet, var, at bygge- og teknikforvaltningen og økonomiforvaltningen og miljøforvaltningen holdede langt bag efter målsætningen. Der kunne jeg godt tænke mig, der var en stærk integrationsenhed, der havde beføjelser til at gå ind også til fagborgmestrene og fagudvalgene og fagforvaltningerne og sige til dem: Venner, det her er demokratisk besluttet af et flertal, af et stort flertal i København, det er den vej, I skal gå.

Det gælder alle andre områder. Jeg har en vision om, at man kæmper på integrationsområdet, som man gør i forhold til at indføre nærdemokrati i København. Hold da op. Alle politiske partier står nærmest i kø for at lave en model i demokrati- og serviceudvikling, for at fremme nærdemokratiet. Det er så smukt. Mødeprocenten er høj. Alle partier diskuterer, hvor vi kan få beføjelser, hvor vi kan få lov til at få delt opgaven ud til vores græsrodder. Men når det gælder integration, så lægger man hårdt ud, og pludselig sejler det hele, og så opstår der den der magtkamp imellem de forskellige forvaltninger. Det, der er håbet, er, at man kommer det her til livs ved det her forslag.

Jeg har dermed ikke sagt, at vi nødvendigvis behøver at have en integrationsborgmester. Men ligesom vi har en europaminister, samtidig med at han har opgaven som integrationsminister, kunne man sagtens forestille sig, at vi fik en familie- og arbejdsmarkedsborgmester og integrationsborgmester.

Det er ikke titlen, der er afgørende for mig. Det er stillingen, hvor jeg som politiker, og hvor medierne kan rejse et ansvar. Det kan vi ikke i dag, fordi det, der er problemet, er, at lige så snart der er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. januar 2004

nogle, der prøver at diskutere problemerne på integrationsområdet, så prøver alle at fralægge sig et ansvar. Men de er meget hurtige med at komme ind med handling, handlekraft: Vi skal slå til, og de unge mennesker er kriminelle, og vi skal gå ind, og vi skal gøre det ene og det andet. Jamen det drejer sig om at få samling på det her. Jeg er dødhamrende ligeglad med, om der bliver tale om en enkelt borgmester, eller om der bliver to. Hovedsagen er, at det er ét område, der skal have styr på de forskellige projekter, vi har kørende rundt her i landets hovedstad.

Klaus Bondam (B): Det var som altid kloge og fornuftige ord, der kom fra CD's Ben Haddou. Tak for dem.

Det Radikale Venstre har noteret sig Venstres gruppeformand, Pia Allerslevs, og De Konservatives gruppeformand, Mogens Lønborgs positive tilkendegivelser i aftenens forhandlinger.

Jeg tror, at vi alle sammen er enige om, at integration af borgere med anden etnisk baggrund er en af de største, hvis ikke den største politiske udfordring, vi står over for i denne tid. Personlig taler jeg i virkeligheden hellere om et socialt problem end om et integrationsproblem. Som CD's Ben Haddou sagde, så er der mange, rigtig mange endda, københavnere med anden etnisk baggrund, som er gode og ressourcestærke borgere i vores by, og som gør det godt. Det er de ressourcetsvage, som skaber problemerne, og som vi skal tage hånd om i det her arbejde.

Jeg skal slå fast, at spørgsmålet om en integrationsborgmester ikke er et kardinalpunkt for Det Radikale Venstre. Vi mener, der er brug for en koordineret indsats, vi mener, at vi politikere, og vi mener, at borgerne har brug for muligheden for at placere ansvar i de her sager. Mest af alt så mener vi, at muligheden for videndeling er essentiel. Det handler om viden til os politikere, og det handler om viden til borgerne i København.

Måske ligger der nemlig en manglende formidlingsindsats på dette område, at vi som offentlig myndighed bliver bedre til at informere byen og dens borgere, bliver bedre til at informere Danmarks statsminister om, hvad vi rent faktisk gør, og hvad vi også gør med succes her i København.

Det Radikale Venstre vil med sin deltagelse i det stillede medlemsforslag fortælle, at vi ønsker at sætte handling bag de intentioner, som deles af mange af os her i salen. Vi håber med det her at kunne lægge låg på de politiske særinteresser, der gøres gældende her nogle gange. Vi håber at kunne sætte en stopper for den enkeltes personlige og politiske forfængelighed. Ikke mindst håber vi at kunne være med til at sætte en stopper for den forvaltningsmæssige forfængelighed, der også hersker.

Alt dette vil vi gerne sætte en stopper for. Vi kan ikke som politikere i en offentlig myndighed, Københavns Kommune, være særlig stolte af det her. Det bør være logik for os alle, at vi skal have bedst og mest mulig integration for de forhåndenværende ressourcer. Vi vil være de bedste i Københavns Kommune til det her.

Wallait Khan (V): Med tiden er vi i Venstre blevet overbevist om, at vi altid har haft ret. Vi har altid ønsket, at der skal være mere samarbejde. Vi har altid ønsket, at der skal være mere koordination.

Vores model har været, det har vi sagt flere gange her, at der skal være direkte valg til Integrationsrådet, og Integrationsrådet skal være under Økonomiudvalget. Vi har altid troet, at det ville gøre det mere effektivt, at Integrationsrådet vil give vejledning eller råd til Økonomiudvalget, hvor vi har de forskellige fagborgmestre, som sidder der, og de ville lytte, og det ville være gavnligt for integrationsindsatsen.

Men så har der været forskellige partier, som mener, at det er o.k., som det er, men nu viser det sig, nej, det er ikke o.k., der skal gøres noget nyt. Så er det pludselig, at der skal være en integrationsborgmester, ligesom min gruppeformand har sagt her, at vi er positive over for forslaget, men at vi selvfølgelig har betænkeligheder. Ligesom Per Bregengaard har været heroppe og sige, hvordan vi kan, fordi når det er Uddannelsesudvalget, og så er der Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, og der er Kulturudvalget, og sundhedsborgmesteren sidder med sine problemer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. januar 2004

Integration er ikke bare et eller andet, som pludselig kan samles. Det er helheden. Hvis man tænker på Københavns politik og Københavns problemer og københavnere, så er det meget forskelligt på de forskellige fagområder.

Så er det spørgsmålet fra os, hvordan vi kan løse dette problem. Hvis vi en dag siger, at nu sender vi dette forslag i et eller andet udvalg, f.eks. i Økonomiudvalget, der tænker man bare: Nu har vi flertallet, hvem vil vurdere det her? Men det kræver faktisk, at man skal have seminarer om det her, man skal også have interesseorganisationer, der skal fortælle, hvad de synes om det her.

Det skal ikke være en sædvanlig behandling i et udvalg, det skal være en lidt usædvanlig behandling i et udvalg. Man skal være interesseorganisationer, de skal høres, og der skal være seminarer om det her. Vi skal lidt væk fra partipolitik og prøve at finde ud af, hvad der kan være gavnligt for det her integrationsarbejde.

Vi står over for store udfordringer, små ting bliver store ting, fordi de kommer i pressen, og pludselig sidder vores kolleger i fjernsynet, og selv om det bare har været et lillebitte problem, så er det pludselig hele kommunen. Jeg har selv hørt det i fjernsynet. F.eks. sidder en skolelærer og fortæller, at man har overfaldet bøsser, og at man har overfaldet i biblioteket, i stedet for bare at snakke om skolen.

Der er fokus på kun at forklare problemer og problemer, så kan man ikke finde nogen løsninger. Så er det ligesom om man er modstander af bare indvandrere eller integration, og man bare angriber en eller anden speciel forvaltning eller borgmester eller et eller andet.

Sådan skal det ikke være. Jeg synes, vi skal væk fra partipolitik. Vi skal have seminarer om det her, vi skal også høre interesseorganisationer, vi skal alle sammen deltage aktivt med vores forslag, vores ideer, vores visioner: Hvad er det, vi faktisk ønsker omkring det her?

Jeg er, ligesom Pia Allerslev har sagt det, og hele partiet Venstre er positivt over for dette forslag, men vi har vores betænkeligheder, for det er ikke nok, at vi får en integrationsborgmester, og det vil løse problemerne. Sådan er det ikke; det kræver meget mere samarbejde.

Nu har vi jo været vidner til, at vi har syv borgmestre og syv forskellige forvaltninger. Så tænker vi på, hvad slags samarbejde vi har haft. Det viser, at det ikke har været rigtigt. Selvfølgelig har der været samarbejde, men ikke meget, forskellige borgmestre snakker sammen, men ikke så meget. Så jeg har set f.eks. skoleborgmesteren, en dynamisk borgmester, hvor meget helhjertet støtte får han? Ikke så meget. Søren Pind, hvor meget støtte får han? Ikke så meget.

Det er partipolitik, som forhindrer alt det her. Jeg synes, vi skal væk fra partipolitik, og vi skal være ærlige over for alle disse opgaver. Hvad skal der til for, at vi kan løse den store opgave?

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi går til 2. runde, Manu Sareen. Og der er ikke så meget tid tilbage i 2. runde.

Manu Sareen (B): Jeg skal gøre det kort, og jeg er i hvert fald glad for den gode tone, der har været, fordi belært af sidste gang var det ikke så rart, og det har været meget, meget positivt. Det viser jo også, hvor vigtigt det her er på tværs af partier simpelt hen, så det er jeg rigtig glad for.

Jeg har bare lyst til at sige én ting til Peter Skaarup og borgmester Per Bregengaard, og nu læser jeg lige op igen: Det betyder ikke, at de forskellige forvaltninger skal slippe deres indsats, tværtimod. Og det holder jeg selvfølgelig fast på. Det er selvfølgelig ikke et kardinalpunkt med en borgmester. Men det, der er vigtigt, er, at vi får en overordnet strategi på det her, og det er det, der glæder mig.

Så er jeg enig med Per Bregengaard i det med Integrationsudvalget, og der er de første spæde skridt, det er der ingen tvivl om, og der hilser jeg selvfølgelig også alle partier velkommen, og vi begynder at komme der. Vi kunne måske starte med at give Integrationsudvalget kompetence også; så bliver det alt andet lige lidt bedre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. januar 2004

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg vil godt sige, at hvis man laver særskilte forvaltninger eller putter integrationsopgaver ind i en særlig forvaltning, jamen så tager man jo opgaven fra en anden forvaltning. Anderledes kan det ikke være. Så ansvaret og løsningen ligger der.

Det har ikke noget med forfængelighed at gøre, hvis det, Bondam sagde, var møntet på mig, eller Ben Haddou, der sagde, at jeg var bange for at miste opgaver. Altså jeg er ikke ret bange for at miste opgaver i denne forbindelse, eftersom jeg ikke er borgmester for uddannelses- og ungdomsforvaltningen efter næste valg.

Men i det øjeblik man tager integrationsopgaven ud af skolerne, jamen så opstår der et skel der, og så tror jeg, der opstår altså kodyltunge koordineringsproblemer, og det vil der opstå inden for alle mulige andre områder.

Så havde jeg forventet, at overborgmesteren havde taget ordet, for jeg spurgte, hvad der var sket med det her forslag fra 11. oktober 2001, som vi vedtog, hvordan gik det med den her evaluering af kommunens struktur og opgavefordeling mellem forvaltningerne, som Borgerrepræsentationen skulle have forelagt inden udgangen af 2002?

Jeg kan da godt supplere spørgsmålet med, om det er sådan efter overborgmesterens mening, at økonomiforvaltningen har en særlig carte blanche til ikke at gennemføre det, som Borgerrepræsentationen vedtager. Er det sådan, eller hvad er begrundelsen for, at man ikke har igangsat det arbejde, som jeg egentlig mener, man skal relancere med det her, og som også egentlig ligger i forslagsstillernes sidste del af beslutningsforslaget?

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Til det første spørgsmål vil jeg sige til Per Bregengaard, at det kan jeg ikke besvare. Det er jo venligt også at starte med at stille det fra talerstolen. Vi løber jo på hinanden på gangene en gang imellem, og Ericssontelefonsystemet virker også. Et lille varsel om det, så kunne jeg have undersøgt det. Jeg kan ikke svare på det.

Og nej, økonomiforvaltningen har ikke carte blanche til ikke at gennemføre Borgerrepræsentationens og Økonomiudvalgets beslutninger, lige så lidt som andre forvaltninger har det.

(Kort bemærkning).

Klaus Bondam (B): Jeg ville blot sige til uddannelses- og ungdomsborgmesteren, at jeg ikke kan tale på Ben Haddous vegne, men på egne vegne kan sige, at jeg ingen hensigt havde om at ramme ham personligt. Min tale før var ment med vanligt radikalt overblik at tale til forsamlingen generelt og til den myndighed, vi repræsenterer.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Enhedslisten har flere gange, jeg kan erindre i hvert fald to, rykket for, hvornår den hensigtserklæring, det forslag, som blev vedtaget af Borgerrepræsentationen i oktober 2001, egentlig ville blive opfyldt, i Økonomiudvalget, under møderne.

Der har ikke rigtig været den store respons, så jeg var egentlig efterhånden af den opfattelse, at man var af den formening i økonomiforvaltningen, at man ikke behøvede en sådan evaluering. Derfor var vi lidt frustrerede, drilske, spidse, hvad man nu vil kalde det, når vi opdager, at et flertal herinde stiller et forslag, der indebærer en evaluering af forvaltningen, af den måde, man organiserer kommunen på.

Så det er ikke rigtigt, det ikke er blevet nævnt, men det har været nævnt i Økonomiudvalget, hvor det har været relevant.

Abderrahman Ben Haddou: Til borgmester Per Bregengaard. Jamen altså jeg har heller ikke sagt, at man nødvendigvis behøver at fjerne opgaver fra den enkelte borgmester, det er ikke altid nødvendigt. Det er nok med, hvis man har en borgmester, der har titlen ved siden af f.eks. at være familie- og arbejdsmarkedsborgmester, og den titel bærer et ansvar med sig, det vil sige, at det, der hedder den

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. januar 2004

overordnede integrationspolitik, som er besluttet af Københavns Borgerrepræsentation, har man ansvar for bliver ført ud i livet. Så har man selvfølgelig beføjelser til at gå ind i de respektive forvaltninger og sige til dem: I har ikke levet op til det, der er besluttet af et flertal i Københavns Borgerrepræsentation. Det kunne jeg godt tænke mig.

Det er et klart eksempel på det, som Mikkel Warming kommer op med her. Han har problemer med, at der er noget, der er blevet besluttet i 2001, som ikke bliver ført ud i livet. Der mangler vi en sikkerhedsventil af en eller anden art, som kan sørge for, at de ting bliver ført ud i livet; ellers er der slet ikke sammenhæng i tingene.

Lad mig bare tage eksemplet partikelfiltre. Jamen den var jo helt gal, det var en demokratisk beslutning, og det skabte ramaskrig.

Der er da mange områder inden for integrationsområdet, som får lov til at sejle videre, uden at der bliver gjort noget ved det, fordi der netop mangler det overblik. Det er det, som vi skal forsøge at skabe efter den her aften. Der håber jeg selvfølgelig, at alle partier uanset partifarve samarbejder om at finde en reel løsning på det problem.

Borgmester Martin Geertsen: Det, der kalder mig på talerstolen, er sådan debattens forløb, for jeg synes, man har talt sig længere og længere væk fra det, der i virkeligheden står i forslaget, altså forslagsstillerne har talt sig længere og længere ud af det, som de i virkeligheden står bag.

Jeg skal blot spørge en eller flere af forslagsstillerne, om der her er tale om et rent paradeforslag, fordi man ikke havde andre kort på hånden at spille ud, da der var uro på Nørrebro, eller mener man i virkeligheden noget med det her.

For jeg kan forstå på flere af forslagsstillerne, at man i virkeligheden ikke vil tage noget fra de øvrige ressortborgmestre. Man skal ikke ind og pille ved noget som helst i Bo Asmus Kjeldgaards forvaltning eller i borgmester Per Bregengaards forvaltning, ingenting vil man røre ved. Denne eventuelle, nye integrationsborgmester in spe skal, sådan som jeg lytter mig til det, ikke have ret mange andre funktioner end at være overdommer og tilsynsmyndighed for de øvrige borgmestre og de øvrige fagforvaltninger. Er det korrekt forstået, eller er der overhovedet noget i dette forslag, som stadig væk står ved magt?

(Kort bemærkning).

Abderrahman Ben Haddou (D): Jamen jeg vil bare sige, at der ikke er noget paradeforslag i det her. Det, jeg opfatter som parade, er det, som Venstre gør, netop at følge enkeltsager op og køre dem op og puste dem op og tro, at det netop er løsningen ved at hetze en bestemt gruppe.

Det her er et reelt politisk forsøg på at løse et problem. Det er langvarigt, det er ikke lige nemt at løse, og det er netop det, vi skal bruge den kommende tid til at undersøge, nemlig hvordan det her kan gøres på en bedre måde. Det er sagligt, men alt det andet, der er kommet fra Venstre, er usagligt.

(Kort bemærkning).

Borgmester Martin Geertsen: Jamen det kan man jo mene, Ben Haddou. Jeg tror ikke, at de mennesker, som har deres daglige gang på biblioteket ude på Nørrebro, på Blågårdens Bibliotek, synes, at det er særlig spændende, at man ikke tør gå ind og låne bøger længere. Jeg tror ikke, at personalet derude synes, at det er særlig interessant at komme på arbejde, hvis det er sådan, at man ved, at man næste dag kan løbe ind i et par ordentlige øretæver. Det kan man kalde enkeltsager, men det er da et alvorligt problem.

Jeg tror ikke, man løser et så alvorligt problem ved at stille forslag om en integrationsborgmester, som dybest set ikke skal være ret meget andet end overdommer i forhold til de øvrige forvaltninger.

Bente Møller (Ø): Se, nu ville det være frygtelig fristende at gøre det, jeg vil lade være med, nemlig at snakke om uroen på Nørrebro, for jeg er formentlig den eneste i forsamlingen, der har holdt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. januar 2004

møde med samtlige tre forvaltninger, der kunne have aktier i at løse det her. Men det er noget, jeg gør, når jeg er på arbejde og får løn for det, så det vil jeg ikke sige noget om.

Jeg kunne bare godt tænke mig at vide, hvordan forslagsstillerne vil finde ud af, hvad der er integrationsproblemer, hvad der er sociale problemer, og hvad der er sådan almindelig ungdoms- og børnekultur.

Hvis man nu gad interessere sig lidt for historien, så ville man se, at det, der sker på Nørrebro nu, som i øvrigt ikke adskiller sig meget fra, hvad der sker i Husum, hvor jeg bor, eller så mange andre steder i København, ligner noget, der skete på Nørrebro i 1920'erne og 1930'erne og på Vesterbro i 1950'erne og sikkert mange andre steder også.

Hvis man er barn/ung og bor i en lejlighed, hvor man ikke kan få eget værelse, så kan man ikke gøre det, som mine unger f.eks. kunne, nemlig invitere kammeraterne med hjem, høre musik, drikke kaffe og te og sidde og snakke sammen, måske også ryge en smøg i smug. Når man så bor i et område, hvor der er 400 klubpladser til 2.000 unge f.eks., hvor går man så hen? Så går man derhen, hvor man kan hænge ud, og det er skidekoldt at gøre det på gaderne, og så søger man indenfor. Det kan være i biblioteker, det kan være i medborgerhuse. Det gør man på Nørrebro, det gør man i Brønshøj, det gør man på Vesterbro, det gør man også i Sæby, hvor jeg er vokset op. Det er ikke kun et spørgsmål om integration.

At bruge episoder, der sker, som er alvorlige nok, men som der i hvert fald ikke indtil nu er noget, der har forhindret adskillige fagforvaltningers lokale aktører i at sætte sig rundt om et bord og så finde ud af, hvordan man sammen kan finde en løsning, til at gøre det her til udelukkende et spørgsmål om integration, er at slå politisk plat. Det er jeg faktisk ked af, at de forslagsstillere, der er bag dette forslag, som i bund og grund er nogle, jeg i øvrigt tit er enige med, gør, men det synes jeg faktisk, I gør.

Wallait Khan (V): Jeg vil sige, at de, der sætter spørgsmålstejn ved vores intentioner i Venstre, skal gå hen og læse vores forhandlinger. Det, vi har gjort i Københavns Kommune, viser, at vi er meget seriøse, og vi har altid gjort et seriøst arbejde, når det gælder integration. Det kan I jo se i forhandlingsreferaterne.

Det andet, jeg vil sige, er, at hvad er vores bekymring. Og når vi siger, vi går ind for dette forslag, men at vi alligevel har nogle bekymringer, og det skal diskuteres og alt det her, det er, fordi vi er bange for, at det bliver bare mere bureaukratisk. Vi har jo set, at vi blev enige om, at vi skal have integrationsråd, og så pludselig kom der forslag om, nej, vi skal have Integrationsudvalg. Integrationsrådet skal bare vejlede og have møder med Integrationsudvalget. Og Integrationsudvalget skal også gå videre til de faglige udvalg.

Det var alt for meget bureaukrati. Hver gang vi stillede et eller andet forslag, f.eks. hvis det drejer sig om Skoleudvalget, så var der pludselig, nu skulle Skoleudvalget sende til Integrationsudvalget. Og Integrationsudvalget skal sende til Integrationsrådet og tilbage til Integrationsudvalget og så tilbage til forskellige udvalg. Jeg kan ikke forstå, hvad vi har fået ud af det her. Det var kun bureaukrati for at holde Integrationsrådet længere væk.

Og sådan skal det ikke være, at nu får vi en integrationsborgmester, og så er det bare ikke andet end bureaukrati. Fordi skolepolitik er stadig væk under skoleborgmesteren, og kulturpolitik er under kulturborgmesteren, sådan er det jo i forskellige faglige udvalg. Hvad siger vi? Vi skal bare have én integrationsborgmester.

Så er spørgsmålet, hvad er hans opgaver, hvad vil han gøre? Jeg synes, hvis vi er seriøse med, at vi skal gøre et effektivt forsøg på at have samarbejde og fremme integrationen, så er vores model bedre ved, at vi skal have direkte valg til Integrationsrådet, og det skal være under Økonomiudvalget. Det ville gavne både indvandrere og kommunen, at vi kan få noget input i det her.

Men de, der siger, at vi skal have integrationsborgmester, så er det et spørgsmål, vi skal diskutere. Vi vil meget gerne høre, hvordan de ser på det her. Det er ikke nok, at vi bare skal have en integrationsborgmester, fordi vi vil sige nej til bureaukrati, og vi vil have, at det skal være mere handling det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 22. januar 2004**

her. Derfor synes vi, det er meget, meget vigtigt, at vi diskuterer det her ordentligt, i stedet for bare at beskyldte hinanden. Nej, Venstre går imod det her, og Socialdemokraterne siger nej. Vi skal samarbejde, vi skal i fællesskab finde ud af det.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:

"At der gennemføres en evaluering af kommunens struktur og opgavefordeling mellem forvaltningerne, der fremlægges for Borgerrepræsentationen inden 1. oktober 2004."

Medlemsforslaget og ændringsforslaget blev henvist til Økonomiudvalget.

=====

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der har været et par forespørgsler heroppe om, om man kan gøre noget selv, når man har fået trykket sig på talerlisten og godt vil ud igen. Det kan man godt. Man skal bare trykke en gang mere, så ryger man af.

Så har jeg en meddelelse fra Venstres Gruppe om, at man i sag 8/04 fik stemt forkert i forbindelse med den samlede afstemning om renholdelse af fortove. Det bliver rettet i protokollen.

=====

18) BR 27/04. Røking i udvalg

Godkendelse af at Henrik Jürgensen (C) udtræder af Skatteankenævnet samt meddelelse fra den lille valggruppe om, at Erling F. Hansen (C), Istedgade 120, st. th., 1650 Kbh V, indtræder som nyt medlem af nævnet.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

19) BR 28/04. Røking i udvalg

Godkendelse af at Lars Engberg (A) udtræder af Sundheds- og Omsorgsudvalget samt meddelelse fra den store valggruppe om, at Joan Jensen (A) indtræder som nyt medlem af udvalget.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

20) BR 29/04. Røking i udvalg

Godkendelse af at Joan Jensen (A) udtræder af Bygge- og Teknikudvalget samt meddelelse fra den store valggruppe om, at Lars Engberg (A) indtræder som nyt medlem af udvalget.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

21) BR 30/04. Røking i udvalg

Godkendelse af at Karen Hækkerup (A) udtræder af Sundheds- og Omsorgsudvalget samt meddelelse fra den store valggruppe om, at Taner Yilmaz (A) indtræder som nyt medlem af udvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 22. januar 2004**

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

22) BR 31/04. Røking i udvalg

Godkendelse af at Taner Yilmaz (A) udtræder af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget samt meddelelse fra den store valggruppe om, at Karen Hækkerup (A) indtræder som nyt medlem af udvalget.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Mødet sluttede kl. 19.40